

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΤΡΙΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Ηλικιακός ρατσισμός είναι η συστηματική δημιουργία στερεοτύπων και η εδραίωση προκαταλήψεων που οδηγούν σε διαχωρισμό κάποιων ατόμων από τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας και τον αποκλεισμό τους από σημαντικές δραστηριότητες, με μοναδικό κριτήριο την ηλικία τους. Η ηλικιακή ομάδα που πλήττεται περισσότερο από αυτό το φαινόμενο είναι η τρίτη ηλικία.

Στις σύγχρονες κοινωνίες έχει αναπτυχθεί ένα ρατσιστικό κοινωνικό μοντέλο στο οποίο χωρούν μόνο οι νέοι, ωραίοι και επιτυχημένοι και έτσι οι ηλικιωμένοι απομακρύνονται ως δυσάρεστοι και ανεπαρκείς. Είναι σύνηθες λοιπόν, η τρίτη ηλικία να συνδέεται με αρνητικά στερεότυπα, στάσεις και προκαταλήψεις, ειδικότερα από τις νεότερες γενιές στις οποίες επικρατεί η αντίληψη πως οι ηλικιωμένοι είναι λιγότερο ικανοί, λιγότερο ευφυείς και λιγότερο αποδοτικοί από τους νεότερους. Όλες αυτές οι στάσεις των νέων προς τους ηλικιωμένους αντανακλούν στην πλειοψηφία τους τις αξίες και τις στάσεις της κοινωνίας μέσα στην οποία ζουν, τη μορφή και τη δομή της οικογένειας που επικρατεί μέσα στην κοινωνία.

Πράγματι σήμερα οι διαγενεακές σχέσεις*, που παλιότερα ήταν άμεσες και ξεκάθαρες αλλά και σημαντικές και εποικοδομητικές, κινδυνεύουν και απειλούνται από την έλλειψη αποτελεσματικής επικοινωνίας η οποία δημιουργεί ένα χάσμα στις διαπροσωπικές σχέσεις και μπορεί να οδηγήσει τα άτομα της τρίτης ηλικίας σε σύγχυση, δυσαρέσκεια, άγχος, μοναξιά, αποξένωση, φόβους εγκατάλειψης, μη αποδοχής και απομόνωσης.

Η διαφώτιση του κοινού πάνω στις βιολογικές, ψυχολογικές και κοινωνικές ανάγκες της τρίτης ηλικίας, είναι μια πρωταρχική ανάγκη. Μόνο εάν όλοι αντιληφθούμε τις συνέπειες που έχει ο κοινωνικός αποκλεισμός στα ίδια τα άτομα αλλά και στις οικογένειές τους, θα μάθουμε να αντιμετωπίζουμε τους ηλικιωμένους με σεβασμό, ανθρωπιά και κατανόηση ως ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Ας έχουμε υπόψη μας ότι, τα προβλήματα των ηλικιωμένων είναι τα μελλοντικά προβλήματα των νέων

* (οι σχέσεις ανάμεσα στις γενιές)